Stjernen.

P. Ebbeson Redaktør.

Alt [illegible] ladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres **Stjernen, Dr. 303 St. Paul, Nebr.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

En Gjendrivelse.

Jeg ser i et af de sidste Numre af „Stjernen", at en Person fra Dannebrog, der gjerne vil gælde for „et klogt Hoved", skriver, at „kloge Hoveder" vil flytte det „gamle Hotel" fra Dannebrog til Nysted. Jeg maa dertil svare, at jeg [illegible] hørt noget derom, og aldrig [illegible] Stigt; men derimod ønsker jeg Dannebrog Held og Lykke, og at Dannebrog bliver „en stor Stad". Det er [illegible] Gode for Byen som for Omegnen [illegible] ingen Skade for Nysted. Husk paa, Nysted er ikke fordringsfuld; den nøjes med de Smuler, som falder fra Herrens Bord; den tragter ikke efter at lægge alle andre Pladser ned for sin egen Skyld. Jeg siger: leve og lad leve! Hvis Dannebrog kan lægge Nysted øde, saa maa det være ved en god Forretningsførelse og ikke med Ondskab og Misundelse. Jeg mener, at det er baade til Glæde og Gavn jo flere Forretningspladser her er; det viser Tegn paa et godt Landskab, og det er netop hvad vi har [illegible] Nysted ved „Oak" og Turkey Creeks. Og den Tid er ikke fjern, at en Jernbane vil svinge sig i en af disse Dale og da vil der endnu blive flere smaa Byer, ja Byer som vil sige „Du" til hvilkensomhelst af dem, der eksisterer nu, og om vi vil ønske noget Godt for vores eget og Countiets Vel, saa lad os ønske, at den Tid er ikke fjern; thi først naar vi har flere forskjellige Baner og Byer kan de gode Tider komme, netop saadanne Tider som Folk sukker efter nu. Vi ere endnu for faa Folk, for faa Byer, for faa Baner, og for liden Kapital. Lad os tænke mere paa disse Ting og lidt mindre paa Politiken; thi vores politiske Kandidater her hjemme, dem kjender vi jo temmelig nøje, og de højere eller „State" og „United States" Kandidater er vel i Almindelighed de bedste Mænd af de forskjellige Partier, og naar vi blot har gode Mænd, da er det det samme hvilket Parti de tilhører. Derfor siger jeg: Lad os ikke kjævles! men hver især gjøre den største Nytte han kan for sig selv og sine Medmennesker.

Fred Olsen.

* * *

Vi beklager dybt, at vor Dannebrog-Korrespondent skulde have krænket den ærede Indsender ved en tilfældigt henkastet Ytring, angaaende det mindre hjertelige Forhold, der paa Grund af gjensidig Rivalisering i sin Tid udspandt sig mellem Tvillingsøstrene Nysted og Dannebrog, og under Følelsen af det fælles Ansvar, vi tilligemed vor Korrespondent bærer i denne saavelsom lignende Sager, haaber vi, Hr. Olsen vil undskylde det noget ubestemte Anstrøg af ironisk „Ondskab", der hændelsesvis kunde klæbe ved Udtrykket: „visse kloge Hoveder fik den Idee, at bygge en stor Stad derude". Ganske villigt indrømmer vi, at et heldigere Udtryk kunde i dette Tilfælde været anvendt, men paa den anden Side kan vi heller ikke indse, at disse Ord nødvendigvis skulde saare saa dybt. Dernæst siger vor Korrespondent ikke, at nogen vil, eller har villet „flytte" det „gamle Hotel", eller ialfald antyder han ikke vedkommende Hotelflytters Navn eller Opholdssted, og i det Hele taget ikke ved hvilken Bevægkraft nævnte Bygning „var engang paa Nippet til at rejse til Nysted". Vi kan godt indrømme med Hr. Olsen, at personlige Spidsfindigheder ere modbydelige i høj Grad og giver Anledning til Kjævleri, som ganske rigtigt bemærket; men vi tror at vor Ven har læst omhandlede Hentydninger fra den mere mørke Side, og synes at Bemærkningerne kunde optages i en bedre Mening, ligesom hans alvorlige Behandling af Sagen næppe bidrager til at undertrykke det stygge „Kjævl"; — det maa dog ingenlunde forstaas som hermed sagt, at Forsøg fra vor Side gjøres paa at skubbe i Baggrunden de saarede Følelsers Krav paa Anerkjendelse eller Undskyldning.

Indsenderens Ansknelse, at Politiken skulde kun tildeles en yderst begrændset Adgang til Pressens Spalterum, kan vi af vægtige Grunde ikke dele, — Grunde, der ere altfor vel kjendte af vore Læsere, til at vi skulde behøve at fremsætte dem her. Derimod falder hans Tankegang saa ypperligt sammen med vores, naar han siger: „Lad os ikke kjævles; men hver især gjøre den største Nytte, han kan, for sig selv og sine Medmennesker." Visselig, dette er et Paabud og Formaning, der er værdigt til at stades med gylden Indskrift over hver Mands Dør.

Red.

Trinitatis Seminariums Indvielse, den 21de Oktober 1886.

(Forsat fra sidste Uge.)

Ifølge Indbydelsen fra Bestyreren havde en Del af Skolens Venner, mest fra de omkringliggende Countier, dog ogsaa nogle faa fra fjernere Kanter, fornemmelig Samfundets Præster, indfundet sig for at overvære og deltage i Højtidelighederne. Kl. 11 Formiddag samledes de Tilstedeværende i de to Skolelokaler der støder sammen, og hvis Stilevæg bestaar af de moderne sammenfoldende Døre, saaledes at de ved denne Lejlighed udgjorde een eneste stor rummelig Sal. Tiden til Middag tilbragtes med korte, opbyggelige Taler, vekslende med Bøn og Sang. Derefter blev hele Selskabet bespist ved det vel besatte Bord i den rummelige Spisesal, og Kl. 2 var Gjæsterne, hvis Antal nu var forøget af nye Ankomster, atter i Tilhørerstolene. Der blev nu skredet tilværks for Udførelsen af det egentlige Program.

Først blev en Hymne afsunget paa Engelsk. Past. A. Rasmussen holdt dernæst en kort Bøn, hvorefter en Salme paa Dansk blev afsunget.

Skolens Bestyrer, Past. A. M. Andersen, holdt nu Velkomstadressen, (først paa Engelsk og dernæst paa Dansk) hvori han, efter at have budt Forsamlingen Velkommen, fortelig med velvalgte, fyndige Udtryk definerede en højere Læreanstalts betydningsfulde Opgave. Han paapegede den sørgelige Mangel paa gode Mænd og gode Kvinder i Samfundet, og fremhævede, at det er et overmaade vigtigt Spørgsmaal for enhver tænkende Sjæl, hvem der skal være Samfundets Piller om tyve Aars Forløb. Gud har skabt os alle for at løste en Opgave her i Livet; denne Bygning (Skolen) er for at udvikle unge Mænds aandelige Kræfter, og at de kan komme til at kjende, hvad Gud vil med dem efter deres Evne, og lære at kjende deres Ansvar. Vi tro, at kunne lære saadanne, hvad Gud vil med dem, holde frem for dem Historiens ædle Karakterer og spore dem til at efterfølge dem som har levet til Guds Ære og Samfundets Vel. Ordet Seminarium betyder en Udsaaen eller Udstrøen; her skal Guds Ords Sæd saas i de Unges Hjerter, for dette er Grundbetingelsen for sand Oplysning; vi har set Mænd med liberal Uddannelse og rige paa alskens Kundskab, der dog i et kritisk Øjeblik har bukket under, af Mangel paa moralsk Styrke, fordi de manglede den Kraft der ligger i Guds Ord. Det er denne Skoles Værk at udvikle Menneskets Evner paa Grundlag af Guds Ord. Hjertet skal være det som dyrkes først. Vi behøve Mænd, saaledes uddannede, i Staten, i Kirken, i Skolen, — allevegne. Vi lægger dette vort Værk ved Herrens Fødder, at han vil lade det lykkes.

Nu blev en af de engelske „Gospel Hymns" afsunget, og Rev. J. S. Detweiler, Pastor i den engelsk-lutherske Kirke i Omaha, holdt et længere Foredrag over Emnet: Den evangelisk-lutherske Kirke. Logiken var overbevisende og Sproget ypperligt. En Tilhænger af en Kirke, sagde ham, er en Partimand; men en Partimand er ikke nødvendigvis en Fanatiker. Aarsagen til at den lutherske Kirke er saa lidt kjendt i Amerika er væsentligst den store Mangfoldighed af Tungemaal og Forsømmelsen at oplære Børnene i Landets Sprog, det Engelske. Enhver sand Lutheraner sætter en Ære i Navnet, Luther og Lutheraner. Denne Benævnelse anvendtes oprindelig som et Haansord paa de første Protestanter af deres Fjender. Luther selv vilde ikke have det, men anbefalede, at den reformerte Kirke blev kaldt evangelisk. De to Ord smeltede virkelig ogsaa sammen, saa vi nu har den „evangelisk-lutherske Kirke." Dette store Navn omfatter alle dem, der bekjender sig til den augsborgske Konfession, der af Kirkens Mænd blev fremsat i Staden Augsborg, den 25de Juni 1530. Konfessionen blev Symbolet af al Protestantisme i hele Verden og for hele Lutherdommen. Højere end denne er dog den hellige Skrift. Daaben er Midlet til Igjenfødelsen; Alterens Sakrament modtages som Herrens Legeme og Blod. Mennesker retfærdiggjøres ved Troen; Troen er vor Skat og vor Krone. Det er dog ikke hermed sagt, at Lutheranerne ere de eneste, som prædiker Tro. En levende Tro maa indeslutte i sig Omvendelsen. Gud den Hellig-Aand er den omvendende Magt. Vi arbejder, foruden med Sakramenterne og Ordets Forkyndelse, med Familie-Gudsdyrkelse, Søndagsskolen, Bønnemøder og Katekismen blandt Børnene. Præsten anses ikke som en Helgen eller overlegen i Rang, men Lægfolket skal være af den samme Herrens Aand. De enkelte Menigheder nyder Selv-Styre. Denne Kirke paatvinger ingen Disciplin, foreskriver ikke Ceremonier, men formaner simpelthen til en levende Tro. Den lutherske Kirke er ingen Sekt (betyder et afskaaret Stykke), men er en bred kristen Kirke. Dens konservative Karakter gjør den særlig skikket til Missionsarbejdet i fremmede Lande. Lutheraneren hører til et stort Selskab. Den lutherske Kirke strækker sig over større Territorium end nogen anden protestantisk Kirke. Den vokser udadtil og indadtil og bliver en vældig Magt i Landet. Sluttelig lykønskede han Samfundet i Anledning af Skolen, „et Værk som I kan være stolte af. Her er grundet en Anstalt, der skal være et Lys i Herrens Navn for kristelig Oplysning."

I Løbet af Eftermiddagen vare nogle af Byens amerikanske Borgere ifølge Indbydelse komne tilstede.

Den egentlige Indvielses-Tale blev derefter holdt af Samfundets Formand, Past. H. Hansen. Hans Ytringer lød inderlige og gribende; de aandede af hjertelig Omhu for Samfundets Livsopgaves Fremme, saaledes ogsaa for Skolens velsignelsesrige Brug, og bredte en alvorlig Stemning over Forsamlingen. Han paaviste at Samfundet burde rigtig glæde sig i denne Anledning, og være takaemmelige mod Gud for denne Indvielsesfest. Gud skabte os for at have en bevidst Skabning at yde sin Kjærlighed til. Gud er og har fra Evighed af været treenig. Idag er der en særskilt Anledning til at samle Tanken om den treenige Gud, idet Samfundet har nævnet denne Guds Gave (Skolen): Trinitatis til den evige treenige Guds Ære. Og dette er ingenlunde en tom Benævnelse. I dette Navn indesluttes det største af Alt; dets Stempel ses paa det der er skabt, paa det der er forløst. De Gamle havde Alt i dette Navn, Magt, Sjælsstyrke, Forstrøstning, Forjættelse. Var det saameget for dem, er dette Navn endnu mere, endnu større, endnu fuldkomnere for det nye Testamentes Folkefærd, der har den treenige Guds levende Aabenbarelsens Vidnesbyrd. Har de svundne Tiders Menneskeslægter fundet det en Sag af Vigtighed at forlade sig paa Guds Magt, saa er det og bliver ligesaa magtpaaliggende for de kommende Slægter at ankre sin Tillid til denne Klippe. Netop her kommer vi ind paa Skolens Virkefelt; lad Skolen vise Vejen til dette Magtens Ophav, da skal den blive velsignet. Ligesom hvert Menneske og hvert skabt Ting har dets Kald i Livet at udføre, saaledes har denne Skole dens Løsen, at være et Sted, hvor Gud selv skal plante sin Aand gjennem de Redskaber (Lærerne), han sætter her. Tiderne ere nu som tilforn vanskelige og Trinitatis Seminarium skulde være grundet paa en Klippe, hvorfra Jesus taler; at dette kan ske maa være Skolens og dens Læreres højeste Ideal og Opgave. Og det er den største Nødvendighed, at de Mænd, som skal løfte denne Opgave, have et klart Syn paa Menneskets Forhold til den treenige Gud. Vi ser at Arbejdsmarken er vid; bed Herren, at han vil sende Arbejdere i sin Vingaard; naar vi bede ham giver han os. Den her nedlagte Sæd vil Herren lade gro, og naar de unge Hjerter gaar ud herpaa, skal de føle at Herren har givet dem en Skat og at Sæden har baaret Frugt. Bed ogsaa Herren, at han vil give os en Visdoms og Kundskabs Aand. Han der var trofast i gamle Dage vil blive tro til evig Tid, og han vil ogsaa lade denne vor Gjerning lykkes, ham til Ære og os til Gavn. Men for at løste den Opgave, vi her tale om, er det nødvendigt, vi ofrer vort Hjerte og ofrer af vore Midler for Sagen, og naar dette gjøres, skal nok Seminariet blive et lædskende Kildevæld, en frugtbærende Plante. Ved Siden af Undervisning i Guds Ord, er der mangfoldige andre nyttige Kundskaber, som med Guds Aands Bistand skal søges at indplantes i de unge Hjerter her; men det guddommelige Ord er og bliver det Væsentligste, og al anden Visdom er ad naturlig Vilkaar dette underordnet. Det er Herren behageligt at skjænke sine Børn disse Ting, der med ret Anvendelse kan føre os til Livets Krone, det evige Liv. Hvis denne Skole og disse Redskaber, som her sættes, blev Midlet til at kun een Sjæl fandt dens Frelse, da var meget vundet. Hvilken lyksalig Glæde for den bekymrede Fader og Moder, hvis deres vildfarende Søns Ophold paa denne Skole kunde blive Anledning til, at han greb efter den uforskyldte Frelse, som hans Jesus tilbyder ham. Vi bør sammenslutte os i den treenige Guds Navn; den samme Gud, der var fra evig Tid af, han staar endnu ved Roret; hans Herredømme skal bestaa naar alt falder, og hans Navn skal vare evindeligt. Unge Venner, læg mærke til Frelserens Gang, han kommer for at aabne for os; betænk det, og det vil mangen en Gang se anderledes ud, det vil spore til mere Inderlighed og Hjertelighed. Og naar Modgang rammer et saadant Sted, ser man hen til den Kraft, der ligger i den treenige Guddom, og naar Tiden er omme, bliver det lyst og klart; man finder Vejen, finder Maalet, finder de evige Boliger. Herren velsigne denne Skole, og gid han velsigne Samfundet, som den er skjænket, da skal denne Gjerning blive til hans Lov og Ære.

Den engelske Præst, Rev. J. N. Lenker af Grand Island, talte om det store Ansvar ved Udøvelsen af den Indflydelse, som paa dette Sted skulde gjøre sig gjældende. Han mente, at det var en Fejl ved vore offentlige Skole, at ingen Undervisning gaves i Moral. Hukommelsen skal ikke blot proppes fuld, men Sindet udvikles. Oplysning skal bruges, ikke misbrages, — bruges for Gud.

Past. G. B. Christiansen talte om Moses' og Davids Gud, om den apostolske Tid; Jesus' Kongerige i vore Sjæle skulde vare evindeligt. Han opmuntrede Vennerne til at slaa Kreds om Skolen med deres Forbøn, Gaver og Sympathi, og i kjærlig Ydmyghed og Tro at arbejde for dens Fremgang.

Saaledes sluttede denne meget vellykkede Indvielsesfest, og vi udtale det Haab, at den Virksomhed, som denne Institution nu skal tiltræde, maa blive ligesaa heldbringende og ophøjende for den Del af Menneskeheden, der kommer under dens Paavirkning. Og lad os i denne Forbindelse udtrykke den Overbevisning, at det vilde være en varig Fordel for det store Antal unge danske Mænd, der Vinteren over tilbringer et kjedeligt uvirksomt Liv i Byernes Kosthuse, om de tog et Kursus paa en Skole som denne, eller den danske Højskole i Elkhorn, Iowa, hvor Aandskræfterne kan komme i Virksomhed og til Udvikling, og Øjet aabnes for, at der er højere Opgaver i Livet, end at slide i Selen om Sommeren og ligge i Dvale Vinteren over. Fordi man frekventerer disse Samfundsskoler er det ikke sagt, at man derfor skal være Præst eller Lærer. Den Tid er kommet, da den nyttige Lærdom skal strækkes udover disse Grændser og stilles indenfor den almindelige Mands Rækkevidde. Kristendommens Grundsætninger som Grundpiller for al virkelig Oplysning bliver alt mere og mere anerkjendt, hvilket noksom bevises ved den Popularitet, som de engelske Samfundsskoler tilkjendes. I de to nævnte danske Højskoler gives ogsaa Undervisning i alle almindelige Studier og dygtige Lærere i Engelsk haves, saa den almindelige Kundskabssøgendes Fordringer kan blive tilfredsstillet i enhver Henseende. De med et Kursus forbundne Omkostninger ere kun ca. $14.00 maanedligt, — billigere end et almindeligt Boardingshus-Kursus.

Ogsaa en Konge.

Fra Rendestenen til Kongetrone og paa Vejen tilbage igjen. David Kalakaua, Konge over Sandwichs-Øerne, har nu siddet paa Thronen i 12 Aar. Før den Tid var han Baadbygger i Honolulus Havn og plejede desuden at tjene sig en Ekstraskilling ved at spille Banjo i Prostitutionshusene langs Havnekanten. Han er en smukbygget Mand, men lig de fleste Kanaker, er han fuldstændig principløs, umaadelig egoistisk og haabløst hengiven til de groveste Laster. Der fandtes imidlertid en Draabe eller to af det gamle Kamehameha-Blod i hans Aarer, og da der i 1874 holdtes Kongevalg, blev han af det stærke amerikanske Missionsparti pikket op af Rendestenen og opstillet i Opposition til Dronning Emma, der havde vist stærke Sympathier for den engelske Kirke. Kalakauas Venner var de bedste Politikere, og saaledes gik han og de af med Sejren. I de første to til tre Aar øvede Forandringen en heldig Indflydelse paa ham; han førte et nogenlunde anstændigt Liv, var økonomisk og tog en varm Interesse i sit Folks Vel.

Omgivet af gode Raadgivere kunde Kalakaua blevet en dygtig og brav Monark, men han faldt snart i slet Selskab — Eventyrere, som havde teget imod Embeder af ham ene og alene for at fremme sine egne personlige Fordele, og som anviste ham mange forskjellige Maader, hvorpaa han kunde stikke de offentlige Penge i sin egen Lomme. Regjeringen sørger rigeligen saavel for ham som de øvrige Medlemmer af hans Familie, men desuagtet befinder han sig stadig i Pengemangel. Foruden sin

Mærk! Mærk! Mærk

Paul Anderson,
Notary Public, Laan og Asfurance, samt Indkasserings Agent.

Er altid ved Haanden til Tjeneste med at sælge Billetter, Verler, eller Post Ordres, til alle Pladser i Europa. Billetter sælges med den berømte directe:
„Thingvalla"
Hamborg eller
American Linie.

Laan paa Landejendomme besørges til laveste Rente. Alleslags Indkassering besørges prompt og bestemt. Assurerer Farm og Byejendomme mod Brand, Lynild, Storm og Cycloner, altid til Dagens laveste Priser i det velbekjendte:
German of Freeport Ill., eller Hartford of Hartford, Conn.
Assurance-Compagnier.

Kontor i C. A. Marshall & Co.'s Butik.

Stop lidt, se her!

Dersom Du har Brug for noget henhørende til en velassorteret

Manufaktur- og Colonial-Forretning,

Saa gaa og se

KNIPPLE'S.

Store og nye Lager
— af —

Klæder — Overfrakker — Kjoletøjer — Kaaber — Støvler — Sko — Hatte — Huer — Kufferter — Valiser — osv. osv. osv.

Hans skandinaviske Salgsmand Søren Sørenson er meget glad ved at se sine Landsmænd og forevise dem Husets store Lager. Han forsikkrer for, at kunne og ville sælge de fleste Varer for de mindste Penge. Vi kan ikke blive undersolgt for Kontant. Kom ind og bliv bekjendt med de nye Priser.

Salt $1.65 Tönden.

Alt andet i Forhold.

Farmernes Produkter, saasom: Æg og Smør modtages og betales altid med Dagens højeste Priser.

O. M. Knipple.

Penge, Penge!

udlaanes mod Sikkerhed i faste Ejendomme
— af —

Lewis and Claflin,

Udgivere af „Phonograph," til allerlaveste Renter og forskaffes paa kort Varsel. Vi paalægger ingen Extra-Udgifter eller Sportler. Pengene tilvejebringes tre Dage efter Ansøgningens Udfærdigelse.

Kontor paa Hjørnet tvers overfor „First Nat. Bank."

Lewis & Claflin.

L. P. Christensen & Co.
— Ny —
Dry Goods og Grocery-Store
i M. Anderson's Butiksbygning.

Vore ærede Landsmænd anbefales vort nye, friske, kompletterede Lager af Manufaktur-Varer, færdigsyede Klæder, Kolonial-Varer og Urtekram, m. m., altsammen i stort og smagfuldt Udvalg. Vi kan ikke blive
— Undersolgt —
for Kontant. Kom og bliv bekjendt med de nye Priser, som dette
— overjordiske Oprør —
har bragt frem paa Markedet.

Vi kjøbe Smør og Æg til Markedets højeste Priser.

L. P. Christensen & Co.
St. Paul, — — — — Nebraska.

M. Sjoholm
Apotheker,
— forhandler —
Uforfalskede Mediciner og Kemikalier,
Maling, Olie, Tojlette- og Galanterivarer.

Lægers Anordninger udfyldes nøjagtig.

Dannebrog, — Nebraska.

J. M. E. Coe's
— Slagterforretning —

forefindes til endhver Tid det bedste Kjød.

Jeg betaler højeste Priser for Huder og Talg.

Anden Dør øst før Jolls' Juvel-Butik i Grubers gamle Plads.

SC Send 10 Cts. for 32 elegante forteret Blomsterkort med eders Navn paatrykt. Send 4 Cts. i Frimærker for Prøver! Agenter ønskes overalt! Vore Kort sælges til laveste Priser. Ingen Humbug.
CENTRAL CARD CO. EVANSTON, ILLS.

F. M. Crowell,

udlaaner Penge paa Landejendomme og Løsøre. Kontor: 2den Sal i Posthuset.

A. N. Scott
Dyrlæge,

Behandler alle Sygdomme og Besfadigelser som alle Dyr ere udsatte før. Kurerer alle helbredelige Kreatursygdomme. Har Midler mod Svinekolera.

Kontor i Chinn's Apothek.

St. Paul, ——— Nebraska

C. Henningsen
— har overtaget —
Kornhandelen i Dannebrog.
Han betaler Dagens højeste Markedspris for alle Sædarter.